

eller dog drevet Forretning med den, eller hvis Formuens udelte Bevarelse er nødvendig for den efterlevende til Livets Ophold.

Ligesom ved uskiftet Bo med Livsarvinger kan der forekomme Tilfælde, hvor Hustruen som ikke forretningskyndig vil være uskikket til at indtræde i Mandens Virksomhed, og da lignende Forhold — om end sjældnere — vil kunne gøre sig gældende ogsaa for Mandens Vedkommende, har man fundet det rettest at gøre den Indskrænkning i Reglen, at den ene Ægtefælle ved Testamente kan berøve den anden Retten til at »hensidde i uskiftet Bo«. En Ægtefælle kan da ogsaa gøre Indskrænkninger i Retten, enten saaledes at noget af Boet straks eller til et senere angivet Tidspunkt skal udskiftes, eller ved at opstille særlige Betingelser for at blive hensiddende i uskiftet Bo. En saadan testamentarisk Bestemmelse kan ikke tilsidesættes, idet man nærer Betænkelighed ved overfor den afdøde Ægtefælles udtrykkelige Bestemmelse i modsat Retning at aabne en Adgang for Myndighederne til for saa vidt at give den efterlevende en videregaaende Ret.

ad § 16.

Paragraffens 1. og 2. Stk. svarer henholdsvis til § 6, 1. Stk., og § 5, 1. Stk., til hvilke Bestemmelser der derfor henvises. Det er kun Fællesboet, som den efterlevende Ægtefælle faar Raadighed over. Den afdødes Særeje maa skiftes efter de almindelige Regler. En til § 5, 2. Stk. svarende Regel er optaget i § 20, 2. Stk.

ad §§ 17—20.

Kredsen af de Personer, der er arveberettigede efter den førstafdøde Ægtefælle i Tilfælde af, at den efterlevende efter at have siddet med Boet uskiftet ønsker at skifte, er den samme som angivet i § 14. I Overensstemmelse med hidtil gældende Praxis med Hensyn til gensidige Testamenter foreslaas det, at der kun regnes med eet Arvefald, saaledes at det altid bliver Arveforholdene ved den længstlevendes Død eller paa det Tidspunkt, da Skifte begæres, som bliver afgørende for, hvem der er arveberettiget, og hvor stor hvers Arv bliver.

Fællesboet deles, naar Skifte skal finde Sted efter den længstlevendes Død, i to lige store Dele, hvoraf hver Ægtefælles Arvinger faar sin Del. Denne Delingsnorm skønnes at være den mest retfærdige overfor begge Grupper af Arvinger. Hvis man nemlig vil

tillægge den efterlevende Arvelod efter den førstafdøde, vil det, jfr. ovenfor ad § 14, betyde, at den førstafdødes Arvinger eventuelt kun vil faa en Fjerdedel af Boet, hvilket navnlig vil føles som en Urimelighed, naar de to Dødsfald ligger hinanden nær, ligesom en saadan »skæv Deling« af Fællesboet ikke i Almindelighed kan antages at stemme med Ægtefællernes Ønsker.

Hvis Skifte finder Sted i den længstlevende Ægtefælles levende Live, jfr. § 20, har Kommissionen i Overensstemmelse med hidtil gældende Praxis derimod foreslaaet, at der tillægges den længstlevende en Arvelod efter den førstafdøde. Arvelodden bliver at bestemme efter Reglen i § 14.

Den længstlevende Ægtefælle er til enhver Tid berettiget til at begære Skifte afholdt, jfr. § 19, idet han kan ønske at faa Forholdet til den førstafdødes Arvinger gjort op, saa at fremtidig Tilvækst i Formue ikke skal komme den førstafdødes Slægt til Gode. I Lighed med Bestemmelsen i § 5, 2. Stk., er det derhos i § 20, 2. Stk., fastsat, at Arv og Gave, som tilfalder den længstlevende Ægtefælle, kan holdes udenfor Skiftet, saafremt han begærer Skifte inden 3 Maaneder, efter at han er kommet til Kundskaab om Arvefaldet eller Gaven. Iøvrigt opgøres Boet efter dets Tilstand paa det Tidspunkt, da Skifte begæres afholdt.

Den længstlevende Ægtefælle er pligtig at afholde Skifte, hvis han ønsker at indgaa nyt Ægteskab, jfr. § 19, 2. Stk., der svarer til § 9 i Kapitel I, idet en Fortsættelse af Ordningen efter §§ 16—20 efter nyt Ægteskabs Indgaaelse synes at frembyde store praktiske Vanskeligheder. Ved at sætte Krav om Skifte kommer der Klarhed i Forholdet.

Kommissionen har dog haft det under Overvejelse at give § 19, 2det Stk., følgende Ordlyd:

»Ønsker den længstlevende Ægtefælle at indgaa nyt Ægteskab, er han pligtig til forinden at afholde Skifte. Ægtefællen er dog ikke pligtig til udbetale den førstafdøde Ægtefælles Arvinger den dem tilkommende Arv, saafremt han stiller dem en efter Skifterettens Skøn betryggende Sikkerhed for Arvens Udbetaling; Ægtefællen nyder i dette Tilfælde, saalænge han lever, Indtægten af Arvingernes Andel.

Reglerne i Lov Nr. 276 af 30. Juni § 17 finder Anvendelse i nærværende Tilfælde.

Er nyt Ægteskab ikke indgaaet inden 1 Aar, efter at Begæring om offentlig Skifte blev indgivet eller privat Skifte paabegyndt, bortfalder Retsvirkningen af det foretagne Skifte.«